



ERA AIXÒ?

Quan fa 30 anys alguns manifestaven seriosos dubtes de les bondats de fer el túnel de Sóller, era això el que els feia por?

Segurament la pèrdua de la identitat, la desaparició d'espais d'oci (discoteques, cines, teatre,...), el risc de convertir-nos en poble-dormitori, de veure canviar el nostre paisatge... era el que ens assustava, perquè havia succeït a altres llocs del món.

Però la globalització econòmica i social i la nostra prioritització col·lectiva pel guany ràpid (més turistes, més cases per a no residents, més cotxes, més consum sense substància...) ens duu a una realitat que no podíem ni imaginar.

Embossos de vehicles des de la sortida del túnel fins a Cetre, sa Plaça i el carrer de Sa Lluna saturats de forans, la impossibilitat dels nostres joves per comprar-se o llogar una casa, el viure majoritàriament de treballs precaris del sector serveis, tensionament del nostre sistema hídric, estrès fins i tot en moments per a l'oci (pantalles, aglomeracions). Sabem que no és un problema de Sóller, és més general i compartit, però és necessari que com a societat hi anem posant remei.

El món, però en concret les nostres Illes (un territori limitat i amb recursos sobreexplotats), necessita posar fre a una realitat que se'ns escapa de les mans. Entre tots i totes hauríem de convèncer als nostres polítics municipals i d'àmbits superiors que hem de posar límits reals al nombre de vehicles que circulen per les nostres carreteres, limitant l'accés de cotxes de lloguer i millorant el transport públic. I que fer dos aparcaments il·legals en sòl rústic és només un pegat temporal que no soluciona pràcticament res.

Els hem de convèncer que hem de facilitar l'accés a l'habitatge als nostres residents, limitant o prohibint el lloguer vacacional i promovent la rehabilitació i el lloguer taxat d'habitatges ja existents. I que per això no entenem perquè el Partit Popular de Prohens no vol declarar Sóller com a zona tensionada, ni vol aplicar la Llei d'Habitatge, ni aposta per limitar el turisme que gentrifica i mos expulsa de

ca nostra.

Els hem de convèncer que cal motivar els nostres joves cap a l'estudi i el treball de qualitat. Amb formacions que els facilitin incorporar-se a un mercat laboral diversificat, estable i no precari. Els hem de convèncer que el mantra de "vivim del turisme" és el pitjor enemic d'aquest progrés social que cercam i que Sóller necessita una oferta educativa des del 0-3 fins a l'escola d'adults digna, amb instal·lacions com toca i amb una oferta cultural, esportiva i social que complementi aquests estudis.

No serà fàcil, però en dues o tres legislatures ho podríem aconseguir, ho hauríem d'aconseguir. Pel nostre bé egoista, però sobretot per garantir un benestar real als nostres fills i filles, i a les nostres netes i nets.

Més per Sóller